

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ У ДЗЕРКАЛІ ЗМІ:

**За повідомленнями
друкованих та інтернет-ЗМІ, телебачення і радіомовлення
1 липня 2013 р., понеділок**

ДРУКОВАНІ ВИДАННЯ

- Увесь комплекс реформ спрямовано на забезпечення прав людини та громадянина "Голос України"3**
- Адміністративна реформа та й увесь комплекс економічних та соціальних реформ Президента України розроблено і спрямовано на забезпечення прав людини та громадянина. На цьому наголосив Голова Верховної Ради В.Рибак, виступаючи у Луганську на зустрічі з представниками місцевих органів влади та органів місцевого самоврядування Луганської області.
- Робота до упаду Елена Галаджий, "Комсомольская правда в Украине"4**
- На последней перед летними каникулами пленарной неделе народные депутаты намерены рассмотреть более 100 законопроектов. Утверждают, что трудиться готовы даже по ночам. Работать засучив рукава грозятся депутаты как провластного большинства, так и оппозиции. Все они утверждают: слишком много документов необходимо принять. Правда, у каждой из сторон свои методы ударной работы.
- План опозиції передбачає відновлення балансу влади "Голос України"5**
- Українська опозиція має реалістичний план дій щодо європейського майбутнього України. Про це під час публічної лекції в інституті Брукінгза у Вашингтоні заявив голова фракції «Батьківщина» А.Яценюк.
- Європа розкритикувала український закон про референдум "Дзеркало тижня"5**
- Секретар Європейської комісії за демократію через право Т.Маркерт заявляє, що прийнятий з подачі української влади Закон про референдум є надзвичайно небезпечним для стабільності України.
- Резолюція на давно известный мотив Сергей Сидоренко, "КоммерсантЪ" (Украина)6**
- В пятницу Парламентская ассамблея Совета Европы утвердила резолюцию "О разграничении уголовной и политической ответственности". Подготовка документа началась в ответ на преследование экс-премьера Ю.Тимошенко, но в итоге ассамблея вычеркнула из него упоминания об Украине. В оппозиции уверены, что решение будет привязано к ситуации в Украине на осенней сессии ассамблеи. Впрочем, вероятность этого невелика.
- Смычка села и бизнеса Юрий Панченко, "КоммерсантЪ" (Украина)8**
- Зарегистрированный в Верховной Раде законопроект N2427а "О стимулировании инвестиционной деятельности в сельской местности" призван предоставить особый статус "инвесторам, возобновляющим производственную инфраструктуру в сельской местности". По мнению автора документа депутата Г.Бобова, уже с 2015 года такой статус должны выдавать инвесторам на семь лет.

Батьківщина змін <i>Сергей Слободчук, Журнал «Эксперт» (Украина)</i>	9
Усиление позиций А.Яценюка в партии Тимошенко активизировало центробежные процессы внутри ВО «Батьківщина» и ее фракции в Верховной Раде.	
ІНТЕРНЕТ-ЗМІ	
Владимир Рыбак: «Лидеры фракций должны сегодня определиться с проведением выборов в Киеве» <i>ForUM</i>	10
Сегодня на совещании у спикера Верховной Рады В.Рыбака главы всех парламентских фракций должны определиться с проведением выборов в Киеве. Об этом В.Рыбак заявил на брифинге после согласительного совета.	
Ірина Сушко: «Парламент має невідкладно ухвалити закони щодо візової лібералізації» <i>Обозреватель</i>	10
"Для того, аби відбулися якісь серйозні зрушення, я думаю, Євро-2012 замало, оскільки це був лише перший крок, а контакти між людьми потрібно посилювати. Задля цього і міг би бути використаний інструмент візової політики, але на сьогоднішній день консульства ЄС достатньо повільно рухаються в цьому напрямку".	
Порошенко и Попов: «Хищник» против «Чужого»? Главком	12
При сложившейся комбинации тандем «Попов-Порошенко» как нельзя лучше выгоден власти. Удовлетворяя амбиции Порошенко, на Банковой решают множество задач, под которые им нужен именно такой кандидат.	
ВО "Свобода" хочет провести Всеукраинский референдум <i>Интерфакс-Украина</i>	14
Блиц-интервью заместителя председателя парламентского комитета по вопросам регламента, депутатской этики и обеспечения деятельности Верховной Рады Украины, члена фракции "Свобода" И.Швайки.	
БЛОГИ	
Віктор Янукович: «Коли спорт стане модним?» <i>pravda.com.ua</i>	15
"Пообщавшись с разными людьми, я пришел к выводу, что один из ключевых барьеров на пути развития неформального спорта - это отсутствие у нас в стране минимально необходимой инфраструктуры и поддержки ярких публичных соревнований. Поэтому хочу обратиться ко всем активистам и инициативным группам - делитесь своими идеями и проектами, постараюсь сделать все, что в моих силах, чтобы помочь вам вывести их на новый уровень".	
Ірина Фаріон: «Про повернення до Донецька» <i>pravda.com.ua</i>	16
"Чого б це нардеп Юхим Звягільський запропонував мені виступити перед шахтарями на шахті ім. Засядька? І я це зробила у переповненій залі о шостій годині ранку, де мала за честь презентувати свої наукові праці шахтарям, а передусім книгу афоризмів та сентенцій "Криниця для спраглих" геніяльного Юрія Ілленка".	
ТЕЛЕБАЧЕННЯ І РАДІОМОВЛЕННЯ	
Володимир Рыбак: «Мітинги й акції повинні проходити мирно, а їхні організатори - мають відповідати за людей, які беруть у них участь» <i>УТ-1, Новини</i>	18
Цієї п'ятниці українці святкували День Конституції <i>УТ-1, Підсумки тижня</i>	18
Нардепы стараються улучшить рейтинг участием в следственных комиссиях <i>Интер, Подробности недели</i>	18
Віктор Мусіяка: «Важко сказати, яка Конституція зараз діє» <i>Радіо Свобода, Ваша Свобода</i>	21

Увесь комплекс реформ спрямовано на забезпечення прав людини та громадянина
"Голос України"

Адміністративна реформа та й увесь комплекс економічних та соціальних реформ Президента України розроблено і спрямовано на забезпечення прав людини та громадянина. На цьому наголосив у середу Голова Верховної Ради Володимир Рибак, виступаючи у Луганську на зустрічі з представниками місцевих органів влади та органів місцевого самоврядування Луганської області.

«За великим рахунком, епіцентром всієї системи з 21 реформи Президента Віктора Януковича є людина, її інтереси, потреби, права та благополуччя», — зазначив В. Рибак, підкресливши, що «вся владна вертикаль як в області, так і в державі загалом має бути підпорядкована служінню інтересам людей, а філософія людиноцентризму, яка ставить у центр людину, її інтереси та потреби, повинна стати пріоритетом для держави і всієї управлінської системи, її рушійною силою».

На думку В.Рибак, важливим чинником втілення започаткованих реформ є якісне кадрове забезпечення місцевої влади. «Керувати громадою мають тільки ті посадовці, яким довіряють і які користуються авторитетом у людей», — сказав він, додавши, що нині «необхідно сприяти вихованню саме такої, нової національно-свідомої управлінської еліти». Також керівник парламенту наголосив на необхідності забезпечення органів місцевого самоврядування власними інвестиційними ресурсами, поліпшення доступу місцевих бюджетів до кредитних ресурсів.

Торкнувшись екологічної ситуації в Луганській області, Голова Верховної Ради зазначив, що особливу загрозу для цього краю становить забруднення водних ресурсів. «Такий стан речей є неприпустимим і потребує державного втручання», — наголосив В. Рибак. Він вкотре наголосив на тому, що проблеми екології в областях мають бути пріоритетними під час формування бюджету наступного року.

Стосовно роботи парламенту, то В. Рибак сказав, що пріоритетними для розгляду на останньому пленарному тижні будуть питання соціального захисту громадян, боротьба з корупцією, євроінтеграція. При цьому він зазначив, що саме з цих питань у парламенті було знайдено порозуміння, і наголосив на важливості усвідомлення того, що «найвища місія парламентаризму полягає в тому, щоб піднятися над вузькопартійними інтересами і особистими політичними амбіціями та працювати на добробут Держави».

Говорячи про ситуацію в парламенті, В. Рибак наголосив, що «коріння парламентської кризи живе не в проблемах сьогодення, а в політичних амбіціях на майбутню президентську виборчу кампанію», оскільки «потенційні кандидати», а їх вже чимало, розглядають та використовують парламент як трибуну для політичного піару». «Усі промови та залякування про начебто можливе погіршення соціально-економічної ситуації в країні є політично недоречними, оскільки не спираються на реальні факти», — сказав В. Рибак.

Керівник парламенту високо оцінив безпосередню участь Президента України у подоланні парламентської кризи і його готовність до діалогу з усіма політичними силами у Верховній Раді, до конструктивної та системної співпраці із парламентом, і висловив побажання, щоб «таку ж відкритість до діалогу, як Президент, продемонстрували й деякі найбільш галасливі політичні ватажки парламентських фракцій».

При формуванні бюджету 2014 року парламентарії та уряд повинні зрозуміти, що нині надзвичайно важливим є здійснення децентралізації фінансової системи держави. На цьому в середу після відвідання Луганської обласної клінічної лікарні наголосив Голова Верховної Ради України Володимир Рибак.

«Якщо зможемо це зробити, матимемо більше можливості наповнювати інфраструктуру областей, зокрема, підтримувати і наповнювати необхідним обладнанням медичні заклади, поліпшувати медичне обслуговування», — сказав він.

У розмові з персоналом обласної лікарні В. Рибак підкреслив, що сьогодні треба зупинити «залишковість у фінансуванні і, в цілому, у ставленні до медицини й освіти», адже, підкреслив він, «сьогодні треба починати з дітей, з того, якими вони виростуть, дбати про здоров'я сімей».

Керівник парламенту також оглянув будівництво храму на честь ікони Божої Матері «Уміленіє».

<http://www.golos.com.ua/Article.aspx?id=296069>

Работа до упаду

Елена Галаджий, "Комсомольская правда в Украине"

На последней перед летними каникулами пленарной неделе народные депутаты намерены рассмотреть более 100 законопроектов. Утверждают, что трудиться готовы даже по ночам.

Работать засучив рукава грозятся депутаты как провластного большинства, так и оппозиции. Все они утверждают: слишком много документов необходимо принять. Правда, у каждой из сторон свои методы ударной работы.

РАБОТАТЬ ДО НОЧИ

Четверо оппозиционных депутатов еще две недели назад зарегистрировали постановление, в котором предложили продлить пленарные заседания еще на одну неделю. За счет летних каникул.

- Принятие этого постановления даст возможность эффективно рассмотреть все необходимые законопроекты до завершения второй сессии Верховной Рады седьмого созыва, - считает народный депутат Николай Томенко.

В Партии регионов раскритиковали эту инициативу. Говорят, что работать надо не на время, а на результат. И каникулы не должны становиться заложниками ситуации.

- Мы против продления сессии. А чтобы принять все законопроекты, будем каждый день работать до ночи. Пока не пройдем все вопросы повестки дня, из сессионного зала не выйдем, - сказал "КП" Михаил Чечетов и добавил, что его политическая сила имеет еще два альтернативных сценария. Первый - созвать внеочередную сессию в июле.

- Если не успеем до четверга принять все запланированные законопроекты, то в июле созовем внеочередную сессию, - уточнил Чечетов.

Второй сценарий - выездное заседание. Его, по словам регионала, проведут, если оппозиция будет блокировать парламентскую трибуну или затягивать рассмотрение повестки дня.

ДОВЫБОРЫ, ЕВРОИНТЕГРАЦИЯ И СОЦГАРАНТИИ

В первую очередь народным депутатам предстоит принять пакет евроинтеграционных законопроектов. Для этого в среду в парламенте проведут День ЕС.

- Верховная Рада планирует 3 июля рассмотреть законы, необходимые для дальнейшей либерализации визового режима с Евросоюзом, а также выполнения критериев для подписания Соглашения об ассоциации с ЕС, - сообщила первый замминистра юстиции Инна Емельянова.

На утверждение депутатам поступят и социальные инициативы от Кабмина. Это 15 законопроектов, которые повышают соцгарантии некоторым слоям населения.

- Также мы должны принять законопроект об основных направлениях бюджетной политики на 2014 год. Им зададим финансовый вектор для Кабмина, который уже в сентябре должен представить проект госбюджета на следующий год, - заявил народный депутат Чечетов.

Намерены депутаты на предстоящей неделе наконец-то доукомплектовать Верховную Раду. А именно принять постановление о довыборах в семи округах. На избирательные участки украинцев планируют пригласить в конце августа.

А вот "киевский вопрос" может снова остаться нерешенным. В Партии регионов утверждают, что после недавнего решения Конституционного суда назначать выборы в столице раньше 2015 года нет надобности. Оппозиция - против.

- На сегодняшний день Киев остался без власти. Мы настаиваем на том, чтобы в столице в октябре были проведены внеочередные выборы мэра и депутатов Киевсовета. Поэтому крайне важно, чтобы Верховная Рада до каникул определилась с датой выборов в Киеве, - сказал "КП" народный депутат Юрий Одарченко.

Еще одна интрига - придет ли в Верховную Раду Президент?

- Виктор Янукович придет на закрытие второй сессии, если депутаты будут готовы к этой встрече. Если же оппозиция устроит цирк в сессионном зале с криками, блокировкой и транспарантами, то Глава государства в нем участия принимать не будет, - резюмировал Михаил Чечетов.

<http://kp.ua/daily/010713/401477/>

План опозиції передбачає відновлення балансу влади *"Голос України"*

Українська опозиція має реалістичний план дій щодо європейського майбутнього України. Про це під час публічної лекції в інституті Брукінгза у Вашингтоні заявив голова фракції «Батьківщина» Арсеній Яценюк.

Розпочавши із політичного порядку денного, А. Яценюк сказав, що опозиція бореться за громадянські права і свободи та ключові конституційні права: свободу слова, свободу зібрань, право обирати і бути обраним, свободу віросповідання, підприємницької діяльності. Для цього, на його думку, в Україні має бути відновлено баланс влади та систему стримувань і противаг. «Нам необхідна дуже впливова законодавча гілка влади, незалежна судова система та незалежна виконавча влада — Прем'єр-міністр та уряд. Це можна зробити, ухваливши спеціальне законодавство. Це наш порядок денний, який має бути підтриманий парламентом. У нас немає більшості, проте у нас є проекти законів, які критично необхідні Україні для відновлення балансу влади», — цитує А. Яценюка офіційний сайт «Батьківщини».

Ще одна ключова проблема, про яку говорив політик — це корупція. «Нам необхідно створити спеціальний антикорупційний орган, щоб почати боротьбу з корупцією, перевірки українських високопосадовців, які є частиною корупції. Нам необхідно змінити Кримінальний кодекс і посилити відповідальність тих, хто задіяний в корупції», — сказав він.

«Я твердо вірю в наш успіх. Це складна дорога — до підписання Угоди про асоціацію з ЄС. Це нелегко — впроваджувати реформи в Україні. Але це — єдиний шлях, яким ми маємо піти, і єдиний шлях до успіху», — зазначив А. Яценюк.

<http://www.golos.com.ua/Article.aspx?id=296053>

Європа розкритикувала український закон про референдум *"Дзеркало тижня"*

Секретар Європейської комісії за демократію через право Томас Маркерт заявляє, що прийнятий з подачі української влади Закон про референдум є надзвичайно небезпечним для стабільності України. "Я не хотів би спекулювати з приводу мотивів, якими керується українська влада. Однак я думаю, що для стабільності країни є надзвичайно небезпечним

існування ймовірності, за якої фактично будь-що можна змінити шляхом референдуму", — заявив пан Маркерт в інтерв'ю Deutsche Welle.

Він зазначив, що висновок Венеціанської комісії щодо цього закону — "один з найбільш критичних". "Оскільки дуже стурбувало те, що законопроект дає можливість вносити поправки до Конституції шляхом референдуму. Але, як уже зазначала у 2000 р. Венеціанська комісія, відповідно до Конституції України це зробити неможливо, минаючи Верховну Раду, яка має схвалювати всі поправки до Конституції конституційною більшістю", — підкреслив секретар комісії.

Томас Маркерт пояснив, що в європейських країнах "референдуми проходять тільки щодо тих життєво важливим питань, на які громадяни мають відповісти "так" чи "ні". "На них не виносять складніші альтернативи — наприклад, про те, як поліпшити текст певного документа. Для внесення змін до Конституції необхідно мати широкий консенсус, і поправки до Основного закону не повинні вноситися більшістю без участі опозиції. А референдум у цьому випадку може бути використаний для того, щоб обійти вимоги для досягнення достатнього консенсусу", — зазначив він.

Раніше Венеціанська комісія подала свою доповідь щодо Закону про референдум, розкритикувавши сам закон та ідею Партії регіонів вносити зміни до Конституції на плебісциті. Нагадаємо, Президент України Віктор Янукович наприкінці листопада 2012 р. підписав скандальний Закон "Про Всеукраїнський референдум". В опозиції вважають, що через референдум президент В.Янукович має намір змінити політичну систему та систему виборів в Україні, щоб зосередити у своїх руках всю владу.

<http://gazeta.dt.ua/internal/yevropa-rozkritikuvala-ukrayinskiy-zakon-pro-referendum-.html>

Резолюція на давно известный мотив Сергей Сидоренко, "Коммерсантъ" (Украина)

В пятницу Парламентская ассамблея Совета Европы утвердила резолюцию "О разграничении уголовной и политической ответственности". Подготовка документа началась в ответ на преследование экс-премьера Юлии Тимошенко, но в итоге ассамблея вычеркнула из него упоминания об Украине. В оппозиции уверены, что решение будет привязано к ситуации в Украине на осенней сессии ассамблеи. Впрочем, вероятность этого невелика. Украинский вопрос наверняка не будет поднят в ПАСЕ до 2014 года.

Резолюция ПАСЕ об уголовном преследовании политических деятелей была плановой — ее подготовка началась в конце 2011 года после вынесения приговора бывшему премьер-министру Украины Юлии Тимошенко. Ассамблея решила выработать общие правила оценки таких дел, поручив составление проекта голландцу Питеру Омцигту. Его членство в Европейской народной партии, партнером которой является партия "Батьківщина", обеспечило пристальное внимание докладчика к украинской проблеме.

Проект резолюции ПАСЕ, подготовленный Питером Омцигтом, целиком соответствовал этим ожиданиям — Украина оказалась единственной страной, на которую ссылались в документе. Дела Юлии Тимошенко и экс-главы МВД Юрия Луценко были использованы в качестве примеров того, как "судебная система злонамеренно используется для преследования политических оппонентов", при этом предлагалось утвердить, что в обоих упомянутых делах ассамблея констатирует "нарушение принципов разделения политической и уголовной ответственности".

Однако на минувшей неделе после внесения в повестку пленарного заседания ПАСЕ проект резолюции столкнулся с жестким противодействием ряда депутатов. Против резолюции с критикой в адрес официального Киева выступили не только украинские делегаты из Партии регионов, но и многие другие члены ассамблеи. Юридический комитет ПАСЕ одобрил наработки господина Омцигта, однако против них выступил политический комитет ассамблеи, поручивший оценку проекта социалисту Дирку ван дер Мелену (Бельгия).

В своем мнении, розданном членам ассамблеи в начале сессии, бельгийский депутат намекнул на возможную предвзятость Питера Омцигта, хотя и воздержался от прямых обвинений в его адрес. "Я понимаю, что конкретные примеры помогают проиллюстрировать проблему, но я так и не смог понять, почему в тексте резолюции предлагается упомянуть только о двух уголовных делах в одном государстве,— возмутился он.— Я считаю, что стоит ограничиться определением общих принципов и стандартов".

Необходимо отметить, что практика упоминания о проблемах отдельных стран—членов Совета Европы в резолюциях ПАСЕ не является исключительной. Так, на июньской сессии об Украине наряду с еще несколькими странами говорилось в резолюции, призывающей к противодействию гомофобии.

Господин Омцигт выступил в свое оправдание на дебатах в сессионном зале. Он напомнил, что дела Юлии Тимошенко и Юрия Луценко "критиковались и были широко признаны как политически мотивированные", а также уточнил, что в докладе, помимо детального описания ситуации в Украине, коротко упомянул об Исландии. Как известно, исландский экс-премьер Гейр Хорде (2006-2009 годы) предстал перед национальным трибуналом по обвинению в халатности в период, предшествовавший мировому финансовому кризису. В 2012 году он был признан частично виновным, но, в отличие от своей украинской коллеги, не был арестован.

Эти пояснения члены ПАСЕ сочли недостаточными. Грузинские депутаты предложили включить в резолюцию упоминания об арестах политиков в их стране. "Есть признаки того, что в России оппозиционные политики в конце концов оказываются в суде, но больше всего беспокоит ситуация в Грузии, где в тюрьму попали бывший премьер-министр и вероятный кандидат в президенты",— поддержал их финский депутат Киммо Саси.

Еще до голосования стало ясно, что резолюция в нынешнем виде не найдет поддержки зала, а попытки расширить ее лишь усугубят конфликт. В итоге юридический комитет пошел на уступки, согласившись убрать из резолюции все упоминания об Украине. Соответствующие поправки одобрили 79 из 86 присутствовавших членов ПАСЕ, представители украинской оппозиции воздержались. Измененная резолюция была принята единогласно.

Компромиссный документ не содержит четких критериев, а определяет только общие принципы, по которым следует разделять политическую и уголовную ответственность. В частности, ПАСЕ призвала свои страны-члены конкретизировать и сузить статьи уголовного кодекса о злоупотреблении властью с учетом того, было ли данное нарушение связано с личной выгодой нарушителя. Также предлагается ввести особые процедуры для привлечения к ответственности действующих и бывших членов правительства. Эти рекомендации не имеют юридически обязывающей силы.

В украинской оппозиции не драматизируют свое поражение на сессии ПАСЕ. Заместитель главы украинской делегации народный депутат Сергей Соболев ("Батькивщина") предложил обратить внимание на доклад Питера Омцигта. Депутат подсчитал, что в тексте доклада ситуация в Украине упоминается 38 раз. "Документом Совета Европы является резолюция, а доклад является видением ситуации лично докладчиком",— отметил глава украинской делегации Иван Попеску (Партия регионов).

Оппозиционные депутаты уверены, что в ближайшее время ПАСЕ вернется к украинскому вопросу. "Это (утверждение резолюции о разделении политической и уголовной ответственности.—"Ъ") является шагом к тому, чтобы в мониторинговом докладе по Украине на следующей сессии ПАСЕ мы получили четкие выводы о власти Януковича, подконтрольных ему судах и прокуратуре",— уверен Сергей Соболев. Следующая сессия ПАСЕ начнется 30 сентября.

Впрочем, шансы на внесение украинского вопроса в повестку осенней сессии ПАСЕ крайне невелики. Ранее содокладчица ассамблеи по Украине Майлис Репс в комментарии "Ъ" прогнозировала, что доклад будет готов в начале 2014 года. А учитывая, что украинская резолюция наверняка будет жесткой, Партия регионов приложит все усилия, чтобы не

допустить ее рассмотрения до вильнюсского саммита Восточного партнерства, где будет решаться вопрос о подписании соглашения об ассоциации между Украиной и ЕС.

<http://www.kommersant.ua/doc/2223598>

Смычка села и бизнеса

Юрий Панченко, "Коммерсантъ" (Украина)

В Партии регионов предложили проект восстановления производственных мощностей в сельской местности. Бизнес, который решит возобновить работу предприятий, заброшенных после развала СССР, сможет платить льготную ставку налога на прибыль и беспошлинно ввозить инвестиционное оборудование.

Зарегистрированный в Верховной Раде законопроект N2427а "О стимулировании инвестиционной деятельности в сельской местности" призван предоставить особый статус "инвесторам, возобновляющим производственную инфраструктуру в сельской местности". По мнению автора документа депутата Геннадия Бобова (Партия регионов), уже с 2015 года такой статус должны выдавать инвесторам на семь лет (он будет действовать до 2034 года).

Инвестиционный проект должен быть реализован в сельской местности на едином производственном комплексе, который работал до 1990 года, но простаивал последние 15 лет и поэтому нуждается в капитальном ремонте. Зарплаты рабочих в рамках такого инвестиционного проекта должны в полтора раза превышать средний уровень оплаты труда в аналогичном секторе этого же региона, а количество созданных рабочих мест должно быть не менее 20 для малых предприятий, 30 — для средних и 70 — для крупных.

Перечень предоставляемых льгот прописан в двух других законопроектах господина Бобова (N2428а, 2429а). Согласно этим документам с изменениями в Таможенный и Налоговый кодексы, инвестор, отстраивающий производственную инфраструктуру в сельской местности, заплатит низкую ставку налога на прибыль. В 2015-2019 годах предприниматели будут работать по ставке 0%, с 2020 года — 8%, а с 2025 года — 12%. Базовая ставка налога для большинства других отраслей экономики в этот период составит 16%. Сельский инвестор также получит право беспошлинного ввоза инвестиционного оборудования в период до 1 января 2018 года.

Геннадий Бобов является членом комитета Верховной рады по вопросам аграрной политики и земельных отношений. На момент избрания в парламент он был генеральным директором компании "Панда". Эта компания входит в десятку крупнейших производителей свекловичного сахара в Украине с долей рынка 4,5%. По данным ассоциации "Укрцукор", на момент обретения Украиной независимости в 1991 году в стране насчитывалось 192 сахарных завода. Однако больше половины из них были закрыты. Сейчас работают около 90 заводов, из которых в предстоящем 2013/2014 маркетинговом году (с 1 сентября 2013 по 31 августа 2014 года) будут работать не более 50.

Эксперты соглашаются с предложенной инициативой, но выражают сомнение относительно достаточности льгот. "Простой предприятий в сельской местности — это не только экономическая, но и социальная проблема, поэтому стоит поддержать все шаги, направленные на ее решение", — уверен первый вице-президент Украинского союза промышленников и предпринимателей Сергей Прохоров. Тем более что льготные условия для бизнеса, создающего рабочие места в сельской местности, практикуют многие страны ЕС. "Однако там льготы чаще предоставляются в виде компенсации инфраструктурных затрат по строительству дорог и проводке газа и электроэнергии. Это очень актуально для нас, поскольку инфраструктура в таких комплексах полностью разрушена, и бизнесу необходима значительная сумма", — отмечает гендиректор ассоциации "Украинский клуб аграрного бизнеса" Владимир Лапа. По его словам, без решения этой проблемы предлагаемые льготы не будут стимулировать бизнес восстанавливать сельскую производственную инфраструктуру.

<http://www.kommersant.ua/doc/2223602>

Батьківщина змін

Сергей Слободчук, Журнал «Эксперт» (Украина)

Задачей съезда Всеукраинского объединения «Батьківщина», состоявшегося в Киеве 15 июня, была демонстрация консолидации сил внутри оппозиции. Однако произошло обратное, поскольку на повестке дня стоял кадровый вопрос. Съезд частично обновил руководство партии: главой была переизбрана Юлия Тимошенко, ее первым заместителем остался Александр Турчинов, на должность руководителя политсовета делегаты избрали Арсения Яценюка, а также включили в состав политсовета несколько членов самораспустившейся партии «Фронт змін», которая не просуществовала и трех лет.

Участники съезда проголосовали за объединение партии «Фронт змін» Яценюка, Народного Руха Украины (НРУ) Бориса Тарасюка и партии «Реформы и порядок» Сергея Соболева на базе политической силы Тимошенко. Однако заявления и реалии серьезно различаются. Действующий Закон «О политических партиях в Украине» не предусматривает такого понятия, как объединение политических партий. Кроме того, руководители НРУ еще 19 мая в ходе совместного съезда с членами Украинской народной партии заявили об «объединении» в единую структуру под руководством нынешнего главы НРУ Василя Куйбиды (официальным главой партии, согласно сайту Государственной регистрационной службы, является Степан Брацюнь). Теперь же выходит, что часть руховцев во главе с Тарасюком движутся совсем в другую сторону.

Объединительный съезд закончился негативным выхлопом в массмедиа. Известные оппозиционные политики Анатолий Гриценко («Громадянська позиція») и Вячеслав Кириленко («За Україну»), занимавшие при Президенте Ющенко высокие должности в правительстве, заявили, что они и их соратники не намерены объединяться с партией «Батьківщина». Кстати, оба прошли в Верховную Раду VII созыва как беспартийные под №3 и №6 предвыборного списка бютовцев. Гриценко прямо заявил, что ему не нравится вхождение Яценюка в руководство партией. В ответ фракция «Батьківщина» в Верховной Раде предложила ему сложить депутатский мандат, обвинив в активном участии «в информационной войне власти против оппозиции».

Результаты съезда зафиксировали победу Арсения Яценюка и Николая Мартыненко, отвечавшего за финансовые потоки в партии «Фронт змін». Сегодня партией «Батьківщина» управляют эти двое плюс Александр Турчинов. Бютовцы, недовольные приходом «фронтвиков», начали закидывать письмами Тимошенко, а прямо в ходе съезда выступавший в качестве гостя Юрий Луценко призвал партию изгнать «генератора тушек», пояснив, что имеет в виду Мартыненко.

Теперь следует ожидать перемещения конфликта на региональный уровень, где к руководству местными ячейками партии Тимошенко попытаются прийти представители Яценюка—Мартыненко, отодвинув старые кадры ВО «Батьківщина».

Еще основоположник науки о политических партиях Морис Дюверже подчеркивал, что тесное сотрудничество между ними традиционно имеет тенденцию к поглощению одной структуры другой. После съезда 15 июня представители «Фронта змін» (Арсений Яценюк и другие народные депутаты, в первую очередь Андрей Пышный и Андрей Иванчук) получили доступ к таким ресурсам, как разветвленная партийная машина и десятки тысяч активистов. «Фронтвики» близки к тому, чтобы сорвать джекпот в виде контроля над всей сетью ячеек партии «Батьківщина» в Украине.

Решение съезда выдвинуть Юлию Тимошенко кандидатом на президентские выборы 2015 года нельзя понимать буквально. Даже если она выйдет на свободу до 2015-го, то не сможет участвовать в выборах, имея за плечами непогашенную судимость. И очевидно, что главным претендентом на выдвижение является Яценюк.

Новый глава политсовета партии «Батьківщина» 19 июня отправился в Администрацию Президента к Виктору Януковичу, при этом Олег Тягныбок (ВО «Свобода») и Виталий Кличко (УДАР) на встречу не пошли. По словам Яценюка, он принес Главе государства список из семи требований, составленный главами трех оппозиционных фракций. Среди них — вступление

Украины в Европейский союз, освобождение из заключения Юлии Тимошенко, преодоление экономического кризиса, отказ от приватизации газотранспортной системы, победа над коррупцией, принятие нового закона о выборах, а также вопросы национальной культуры, языка и украинского национального достоинства. Ультиматумом эта петиция не выглядела.

<http://www.expert.ua/articles/8/0/11511/>

Інтернет-ЗМІ

Владимир Рыбак: «Лидеры фракций должны сегодня определиться с проведением выборов в Киеве»

ForUM

Сегодня на совещании у спикера Верховной Рады Владимира Рыбака главы всех парламентских фракций должны определиться с проведением выборов в Киеве.

Об этом Рыбак заявил на брифинге после согласительного совета, передает корреспондент ForUm'a.

«У меня через 15 минут будут все руководители фракций, и мы рассмотрим вопрос по выборам. Я хочу, чтобы все фракции согласовали свои действия и приняли решение», - заявил Рыбак.

По его словам, все фракции согласны с тем, что выборы в Киеве все-таки проводить необходимо. «А вот дату, то есть, когда их нужно проводить, нужно еще согласовывать. Согласуем – рассмотрим соответствующий законопроект на этой неделе, в любой день», - сказал Рыбак.

Напомним, 20 июня парламент снова отложил рассмотрение законопроекта о выборах народных депутатов в проблемных округах, в т.ч. Киеве.

КСУ постановил, что выборы депутатов Киевсовета и столичного городского головы должны проводиться в 2015 году.

В Верховной Раде Украины зарегистрирован проект постановления от оппозиции о назначении внеочередных выборов Киевского городского председателя и депутатов.

<http://for-ua.com/politics/2013/07/01/140404.html>

Ірина Сушко: «Парламент має невідкладно ухвалити закони щодо візової лібералізації»

Обозреватель

Літо – це не лише спекотна погода, а й "гаряча" пора відпусток. Багато українців надають перевагу відпочинку поза межами нашої держави. Але перед довгоочікуваною відпусткою наші співгромадяни мають пройти кілька кіл бюрократичного пекла з тим, аби оформити візу. Про те, з якими проблемами у посольствах найчастіше стикаються наші співгромадяни – "Обозреватель" говорить з керівником громадської ініціативи "Європа без бар'єрів" Іриною Сушко.

- Якщо брати за точку відліку Євро-2012, а за основу для аналізу – візову політику по відношенню до наших співвітчизників, скажіть, чи є якісь позитивні зрушення?

- А чому ви берете за критерій Євро-2012?

- Хоча б тому, що було досить багато схвальних відгуків з боку іноземних гостей про українців, їх гостинність і т.д.

- Зрозуміло. Насправді, так, це можна було б розглядати як один із чинників зближення контактів між людьми, зміни стереотипів чи усталеного сприйняття різними народами. Однак, на жаль, позитивний загалом досвід, який було отримано в період Євро-2012 не був взятий як

аргумент консульськими установами. Чому? Тому що вони керуються достатньо чіткими бюрократичними інструкціями, за якими часто не бачать людину.

Для того, аби відбулися якісь серйозні зрушення, я думаю, Євро-2012 замало, оскільки це був лише перший крок, а контакти між людьми потрібно посилювати. Задля цього і міг би бути використаний інструмент візової політики, але на сьогоднішній день консульства ЄС достатньо повільно рухаються в цьому напрямку.

- А чому?

- Тому що вони очікують певних рухів з боку України. В першу чергу мова йде про зобов'язання взяті українською стороною ще у 2010 році. Я маю на увазі План дій з візової лібералізації, а також політичні вимоги, висунуті в рамках Угоди про Асоціацію з Євросоюзом. Все це разом впливає на ситуацію і тому, на жаль, позитивний досвід Євро-2012 не зіграв якоїсь вирішальної ролі в цьому напрямку. Якщо говорити про практику видачі віз, можна констатувати, що ситуація загалом не змінилася.

- Досить часто українці скаржаться на упереджене ставлення до них в консульствах деяких європейських країн під час оформлення віз. Які найчастіше звучать нарікання?

Найбільш проблемною частиною візової процедури громадяни, згідно нашого моніторингу, вважають перелік документів, які вимагають у консульствах. Нерідко у посольствах вимагають додаткові документи і саме це досить часто стає причиною або відмови у видачі віз, або незадоволення громадян. Що я маю на увазі? Наприклад, людина по суті могла би отримати багаторазову довгострокову візу, але через те що не змогла надати якихось важливих додаткових підтверджень документів, їй через це видали візу меншим терміном дії. Це перший момент.

Другий момент. Досить часто громадяни нарікають на неможливість подання документів до консульств. Натомість пропонується подавати їх до візових центрів. В чому тут проблема? В тому, що черги віртуальні, і людина, яка хоче поїхати закордон і має певні сприятливі для цього терміни, не може цього зробити, оскільки існує свого роду вікно можливостей, яке встановлює консульство.

Окрім цього досить часто лунають нарікання щодо термінів розгляду візової заявки. Також виникають проблеми, пов'язані з несправедливою процедурою апеляції, в разі, якщо людина отримала відмову у видачі візи.

- Чи стали українці частіше їздити закордон і якою є домінуюча мета їх поїздок?

- Можу припустити, що кількість українців, які їздять закордон збільшилася, тому що у порівнянні з минулим роком було видано більше Шенгенських віз. А з якою метою українці найчастіше їздять закордон? Найчастіше – це туризм, ділові поїздки та відвідини родичів.

- Незабаром має запрацювати механізм спрощеного візового режиму для певних категорій громадян. Як гадаєте, які проблеми можуть виникнути на практиці?

- Спрощений режим має запрацювати з 1 липня. Мова йде про додаткові доповнення до вже діючої угоди про спрощення оформлення віз. Ці доповнення передбачають надання пільгових умов для отримання віз для більш як для 14-ти категорій громадян, які потребують регулярних поїздок до ЄС.

Що тут важливо? Важливо, щоб люди вміли використовувати ці положення, бо часто положення угоди не мають прямої нормотворчої дії. Тобто, потрібно мати певні знання для того, щоб скористатися цими прогресивними положеннями. Тому тут не все так просто. Але з іншого боку, угода є, а це означає, що теоретично усіма її положеннями можна скористатися.

- А що стосується виконання Україною плану щодо лібералізації візового режиму. Які тут ключові проблеми можете виділити?

Питання лібералізації – це список завдань, реформ в певних сферах державної політики. Про що йдеться? Наприклад, про безпеку документів, міграційну політику, громадський порядок і безпеку, фундаментальні права людини і так далі. Загалом, мова йде про більш як 50 критеріїв і завдань, які Україна має виконати для того, щоб претендувати на встановлення безвізового режиму у відносинах з ЄС.

Однак тут дійсно є певні складнощі. На сьогоднішній день Україна знаходиться в так званій першій фазі, а робочий план з візової лібералізації складається з двох етапів. Перший етап пов'язаний із законодавчо-планувальною роботою. Основний акцент наразі зосереджений в парламенті, який має підготувати та схвалити низку законопроектів. Вже майже три роки Україна виконує цю першу фазу плану дій. Це невиправдано довго. Чому? Тому що ми можемо порівнювати те, яким чином подібний процес проходили інші країни. Такі, наприклад, як Сербія, Македонія, Албанія, Чорногорія, Боснія та Герцоговина, а також Молдова, яка закінчила цю першу фазу, отримавши план щодо лібералізації разом з Україною у 2010 році.

Сьогодні залишається буквально три завдання, які Україні потрібно виконати. Перше. Ухвалити законопроект в частині анти дискримінаційної політики. Друге. Створити незалежний антикорупційний орган. Третє. Внести певні правки до законів, які мають стосунок до захисту персональних даних. Тобто по суті залишилося зовсім трішки. Тому дуже важливо, щоб депутати зараз усвідомлювали, що ці кроки дадуть Україні можливість претендувати на прогрес в процесі лібералізації.

Буквально зараз, до речі, наша організація підготувала звернення до депутатів з тим, щоб вони підтримали конкретний законопроект №23-42, що стосується запобігання та протидії дискримінації в Україні

- Чи реально до саміту у Вільнюсі зробити хоча б кілька кроків у цьому напрямку?

- Зараз дуже важливо виконати ті завдання, про які я сказала раніше. Чому це важливо? Бо після ухвалення цих законів потрібно передати звіт про виконану роботу європейській стороні, яка також повинна мати час для вивчення ситуації та надання оцінок. А на це потрібно не менше ніж 2-3 місяці. Це – мінімум.

Безумовно, певні шанси виконати ці завдання до саміту у Вільнюсі залишаються, але вони невеликі. Тому що, наприклад, на сьогоднішній день ми не бачимо жодного руху в напрямку утворення незалежного антикорупційного бюро.

- Такий законопроект вносили на розгляд ВР представники опозиції, але він не набрав необхідної кількості голосів.

- Саме так. І тому в нас є сумніви щодо того, що у Вільнюсі ми отримаємо шанс перейти до другої фази плану по лібералізації.

<http://obozrevatel.com/interview/52798-rina-sushko-parlament-mae-nevidkladno-uhvaliti-zakoni-schodo-vizovoi-liberalizatsii.htm>

Порошенко и Попов: «Хищник» против «Чужого»?

Главком

Появлением на столичных ситилайтах фотографий Александра Попова и Петра Порошенко ознаменовалась неделя затишья перед решающей парламентской неделей, на которой может быть рассмотрен вопрос проведения выборов мэра в столице. О том, что дата выборов должна быть назначена, косвенно подтверждают и заявления отдельных еврочиновников, ратующих за подписание Украиной Соглашения об Ассоциации с ЕС. Ранее определенность с выборами киевской власти была одним из условий известного «списка Фюле».

В политических кулуарах ситилайты с Порошенко и Поповым трактуют по-разному. В большинстве случаев – с ухмылкой говорят, что именно так может выглядеть киевская власть в случае проведения выборов киевского мэра. Мол, Банковая уже поняла: лучше усилить «неподъемного Попова» в относительно лояльным к власти Порошенко, чем отдать Киев на растерзание кандидату от «Свободы» или того хуже – внезапно выдвинутому от оппозиции другому кандидату (список известен - Томенко, Катеринчук, Бондаренко, Ильенко и пр.).

Петр Порошенко, укрепленный технологиями Игоря Грынива, конечно, настроен «проскочить» между капельками. Он уже не один раз «пролетал» мимо различных должностей (при Ющенко пытался стать премьер-министром, был уволен с Совбеза, при Януковиче пытался стать спикером и лидером фракции), и поход в мэры для него крайне важен для того,

чтобы получить своеобразную сатисфакцию. Для Банковой быстрый старт Порошенко и подогревание его амбиций также выгодно и с точки зрения 2015 года, когда Петр Алексеевич может стать еще одной якобы оппозиционной кандидатурой для растягивания голосов протестного электората. Главное, конечно, не перестараться...

Александр Попов уже год как стагнирует в рейтингах, проводимых различными кампаниями. Глава КГГА насобирает уже критическое ведро негатива, и он готов перевалить через верх. Однако тот факт, что Президенту его пока нечем заменить, играет на руку Попову. Плюс также является покровительство со стороны главы Государственного управления делами Администрации Президента Андрея Кравца. О минусах в работе киевской администрации говорить не будем – и так ясно, что ситуация в городе малоконтролируема, чему есть куча примеров – от систематического появления новых МАФов в самых неожиданных местах до элементарного вывоза мусора.

Александр Попов остается главной креатурой действующей власти, то есть Партии регионов. Отношение к Партии регионов в Киеве понятно – ее рейтинг в столице колеблется в районе 12%. К слову, рейтинг самого Попова почти вдвое выше – порядка 22%. Объясняется это, скорее, тем, что глава Киевской администрации позиционирует себя исключительно как хозяйственник. И для части киевлян этот аргумент является серьезным стимулом голосовать за кандидата-регионала.

Петр Порошенко, наоборот, позиционирует себя в первую очередь как представитель оппозиции. Он клеймит позором власть на каждом политическом шоу, в парламенте голосует зачастую с оппозицией, но при этом оставляет за собой надежные мосты с властью. У него отличные отношения с Николаем Азаровым (еще со времени пребывания последнего в Государственной налоговой), с Владимиром Литвиным (предыдущий спикер парламента), да и с Владимиром Рыбаком, с которым стоял у истоков создания Партии регионов еще в 2001-м. Кстати, Рыбак благоволит и Александру Попову, считая себя его старым наставником.

Как будет вести свою кампанию Александр Попов – понятно. У него будет опора на социальные прослойки Киева, подживляемые из госбюджета – врачей, директоров школ и учителей, госслужащих, а также «армию» пенсионеров. В этом смысле кампания будет носить характер «рационального выбора».

Петр Порошенко будет проводить кампанию эмоциональную, главным козырем которой должна стать убеждаемость киевлян, что именно Порошенко – самый оппозиционный кандидат. Его целевая аудитория в первую очередь – это предприниматели (недоинструбленный средний класс), в возрастном разрезе – это молодые люди (20-35 лет).

При сложившейся комбинации тандем «Попов-Порошенко» как нельзя лучше выгоден власти. Удовлетворяя амбиции Порошенко, на Банковой решают множество задач, под которые им нужен именно такой кандидат.

Во-первых, таким образом, снимается вопрос о непроведении выборов в Киеве.

Во-вторых, Порошенко как один из действующих героев Помаранчевой революции символично «взят в плен» и должен будет элементарно взять на себя работу «громоотвода» у Попова, который может остаться на должности главы КГГА.

В-третьих, Порошенко «подставит» оппозицию, идя как бы от нее: не имея реальных рычагов управления, именно на него будет сваливаться весь негатив. В итоге – негатив будет экстраполироваться на политические силы, которые его (негласно) поддержали.

С другой стороны – разве об изменении ситуации в городе думают люди, которые пытаются застолбить за собой очередную должность и нацепить на себя новый статус? Вопрос – риторический. В украинской политике, к сожалению, появление самоотверженных маловероятно.

Свежие данные, опубликованные Киевским международным институтом социологии, говорят о том, что 61% киевлян считают, что дела в столице идут в неправильном направлении, а 34% полностью в этом уверены. 56% киевлян недовольны деятельностью главы КГГА, 32% полностью не довольны. В то же время жители столицы не имеют однозначного мнения по поводу того, справедливо ли назначать выборы мэра без выборов Киевского городского совета.

Так, 40% считает это несправедливым, а 38%, наоборот, считают это справедливым. Также подавляющее большинство киевлян - 60% - считают, что нужно восстановить выборы в районные советы столицы.

Подавляющее большинство киевлян - 69%- отрицательно относятся к тому, что до сих пор не были назначены выборы Киевского городского головы и Киевского городского совета. 63% киевлян считают, что местные выборы в столице должны проводиться в начале лета этого года. И лишь 13% разделяют мнение, что выборы должны проводиться совместно с другими местными выборами в 2015 году.

<http://glavcom.ua/articles/12321.html>

ВО "Свобода" хочет провести Всеукраинский референдум

Интерфакс-Украина

Блиц-интервью агентству "Интерфакс-Украина" заместителя председателя парламентского комитета по вопросам регламента, депутатской этики и обеспечения деятельности Верховной Рады Украины, члена фракции "Свобода" Игоря Швайки

Расскажите об опыте ВО "Свобода" в организации всеукраинского референдума. Насколько реально проведение референдума в Украине в данный период?

- Если говорить о собственном опыте, Всеукраинское объединение "Свобода" выступает за всеукраинский референдум как институт, который должен действовать на регулярной основе. Прямое волеизъявление граждан, не посредством власти, является абсолютно нормальным базисом народовластия. Мы инициировали всеукраинский референдум по вопросу отмены отдельного статуса Автономной республики Крым и специального статуса Севастополя, который является рассадником антиукраинских настроений. Кроме того, мы инициировали проведение всеукраинского референдума по запрету торговли землей и принятия на нем соответствующего закона.

Нынешняя власть в лице Януковича, Азарова, и их губернаторов как огня боится того, что люди пойдут на референдум. Поэтому, на сегодняшний день провести референдум крайне сложно.

А прогнозировать результат по любому вопросу референдума, то ли Таможенный союз, то ли мутный союз ("митний союз" или "мутний союз" - укр.), также, как и быть уверенным в ответах людей, абсолютно невозможно.

Венецианская комиссия раскритиковала положения закона о Всеукраинском референдуме, в частности, о внесении изменений в Конституцию на референдуме. Как, по вашему мнению, должен отреагировать украинский парламент на такие замечания? Необходимо ли менять закон?

- В Украине источником власти является народ. Мнение отдельных международных институций, пускай и очень авторитетных, может иметь лишь рекомендательное значение. Однако реагировать или имплементировать, или возражать против мнения какой-то отдельной комиссии я не считаю правильным.

Конечно же, закон о всеукраинском референдуме абсолютно не соответствует современным украинским условиям. Он создан для того, чтобы в ручном режиме управлять процессом подбора людей, формирования избирательных комиссий, отстранив от этого политические силы, общественные организации, наблюдателей.

На сегодняшний день в парламенте ведется работа, в которой участвую и я, над Избирательным кодексом, в котором буду собраны все нормы законодательства о выборах президента, народных депутатов, депутатов местных советов, а также о всеукраинском и местных референдумах.

В Украине должен действовать кодифицированный акт, который будет четко определять правила, по которым необходимо проводить и выборы, и референдумы.

ВО "Свобода" отказалась от намерений проведения референдума об отмене специального статуса Крыма и Севастополя?

- Нет, это положение нашей программы. Мы требуем вынести на всеукраинский референдум вопрос об отмене автономного статуса республики Крым - это должна быть 27 Таврическая область - и об отдельном статусе Севастополя, который должен стать одним из административных центров Таврической области.

Когда может быть проведен такой референдум?

- Мы планируем его проведение. Однако, в соответствии с нынешним законом о референдумах, его провести невозможно, поскольку чиновники, представляющие исполнительную власть, сделают все для того, чтобы этот процесс даже не начался.

Когда могут быть внесены изменения в закон о всеукраинском референдуме?

- Во втором полугодии текущего года я буду работать над Избирательным кодексом. Этот документ необходимо выносить на широкое обсуждение, чтобы свою позицию высказали общественные организации, эксперты, политические силы. После такого обсуждения парламент сможет спокойно принять решение и утвердить его.

Такой кодекс будет устанавливать общие правила проведения выборов и референдумов, он не будет выписан под власть или оппозицию.

<http://interfax.com.ua/news/interview/158811.html>

Блоги

Віктор Янукович: «Коли спорт стане модним?» *pravda.com.ua*

Есть популярный стереотип о том, что все IT-шники - щупленькие, худые парни в очках, вся сила которых находится в голове, а не в руках.

Я хочу его опровергнуть. Возможно, так было когда-то. Сегодня я встречаю все больше молодых людей, в том числе из IT-сектора, которые активно занимаются развитием не только своего мозга, но и тела.

В этом контексте, я заметил интересную тенденцию. Многие отдают предпочтение не классическому подходу - тренажерный зал 3 раза в неделю, а более оригинальным вариантам.

Кто-то катается на доске, кто-то присоединился к движению street workout, другие стали любителями длинных велосипедных или роликовых прогулок. То есть, подход к занятию спортом в повседневной жизни принципиально меняется. Если раньше из рабочих суток нужно было "вынуть" 1,5-2 часа только на "упражнения", сегодня это возможность не только привести мышцы в тонус, но и пообщаться в неформальной обстановке с коллегами, друзьями, партнерами, в целом, весело провести время.

Некоторые сегодня все еще ищут отговорки - нет времени, денег или компании. Но, по большому счету, все это неправда. Даже самый занятый человек может найти время для тренировок, начать с малого.

Яркий пример - street workout. Недавно с удивлением для себя узнал, что украинские парни из Днепропетровска - в числе ключевых игроков этого всемирного движения. А в прошлом году Евгений Кочерга стал чемпионом мира.

Причем, чтобы заниматься на брусьях и турниках не нужно ни денег, ни специальной экипировки. Только воля и желание становиться лучше, сильнее, красивее. О том "как это делать", можно за пару минут узнать на Youtube. Хочу подчеркнуть, что абсолютное большинство этих людей не профессиональные атлеты, а экономисты, юристы, IT-шники и многие другие.

Убежден, развитие таких движений для нашей страны имеет колоссальное значение. Нужно признать, в сравнении с европейскими странами или США, количество взрослых людей, занимающихся спортом в Украине критически маленькое.

В основном, все заканчивается на уроках физкультуры в школах и университетах. На мой взгляд, переломить эту ситуацию можно только сделав "здоровый образ жизни" модным и максимально доступным.

Пообщавшись с разными людьми, я пришел к выводу, что один из ключевых барьеров на пути развития неформального спорта - это отсутствие у нас в стране минимально необходимой инфраструктуры и поддержки ярких публичных соревнований.

Поэтому хочу обратиться ко всем активистам и инициативным группам - делитесь своими идеями и проектами, постараюсь сделать все, что в моих силах, чтобы помочь вам вывести их на новый уровень.

Давайте вместе сделаем Украину спортивным, здоровым и драйвовым государством!

<http://www.pravda.com.ua/columns/2013/06/27/6993091/>

Ірина Фаріон: «Про повернення до Донецька»

pravda.com.ua

Ярій, душе. Ярій, а не ридай

Василь Стус.

Опало кілька днів, як повернулася з Донецька, де презентувала свою монографію "Мова норма: знищення, пошук, віднова", а (здебільшого) брудна інформхвиля, а радше – якісь каналізаційні випари нелюдського здичавіння – і далі хлюпають у повітря. Скавчать маргінали, пирскають злістю замовні писаки (завичай без зазначення прізвищ), стовбеніють із подиву регіонали: націоналістична ідея нестримно крокує Півднем і Сходом країни.

Чого б це нардеп Юхим Звягільський запропонував нардепові Ірині Фаріон виступити перед шахтарями на шахті ім. Засядька? І я це зробила у переповненій залі о шостій годині ранку, де мала за честь презентувати свої наукові праці шахтарям, а передусім книгу афоризмів та сентенцій "Криниця для спраглих" геніяльного Юрія Ілленка. Бо саме спрага на духовність, на високу ідею, на добropорядність, на вірність і незрадливність найбільше очевидна для ВСІХ. Понад то, долі черкасця-киянина Юрія Ілленка та вінничанина-донеччанина, і навіть шахтаря Василя Стуса, поєднані не лише одним часом, а однією ідеєю – свободи і націоналізму.

Саме Стус запропонував 1965 року під час перегляду фільму "Тіні забутих предків" (оператор Юрій Ілленко) встати на знак протесту проти репресій, що покотилися країною. Саме Стус, навчаюся у донецькій школі та донецькому університеті, закликав: "Як же можна миритись з тим особливим інтернаціоналізмом, який може призвести до згуби цілої духовної одиниці людства? Адже...нас – за 40 мільйонів... [...]. Довгий мартиролог борців за національну справедливість лишає нам історія, а ми навіть на гнів праведний не можемо здобутись". І ще одну думку-застереження залишив нам трагедійний Стус: "Я вважаю, що доля Донбасу – це майбутня доля України, коли будуть одні солов'їні співи".

Так от, мій приїзд до Донецька з монографією про трагедію і торжество нашої мови і є запереченням так званих "солов'їних співів". Це поширення та утвердження націоналістичної ідеології та пробудження, за Юрієм Ілленком, приспаного "гена свободи". Це змагання за українську сутність у всьому і попри все. В Ілленковому фільмі "Білий птах з чорною ознакою" є слова, що кричать до кожного з нас, аби духом повстали: "А ти, дзвонарю, дзвони. І не питає, чи буде світанок. Не твоє то діло. Ти дзвони". Тому і подарувала я шахті символічний дзвін зі Львова із зображенням свого славного міста як знак нашого спільного пробудження і неспинної роботи над відродженням нашого краю від Львова до Донецька. Якщо хтось не може вмістити цього у своїй "шлунково-прагматичній" голові, то хай згадає ще одні слова геніяльного Ілленка про мотивацію наших вчинків: "Робіть так, аби мотиви ваших вчинків ставали законом для всіх".

Не лише у стінах Верховної Ради кується українська національна ідея, а передусім на живих зустрічах, що є насправді непогамовним бігом вільних українців один до одного, всупереч різності їхньої географії. Надихнула мовна правда, ідейне горіння і одержимість світлих донеччан, що прийшли на зустріч. Завили комуністичні виродки, кримінальні регіонали і ще якийсь завербований послід. Бо як ще назвати тіла, що при вході до місця презентації стояли з плакатами "Нет фашизму", "Наша родина – СССР", "Здесь русский дух, тут Русью пахнет".

Пахло, звісно, що алкоголем. "Родина – "уродина" в страшому минулому, сповненому терором, голодомором, репресіями – і просто совковою безпросвітною брехнею, тупістю і бандитизмом. Хочете знайти цю "родину" – квиток до Росії, та й по-всьому. А щодо фашизму, то найкраще про це сказав великий Андрей Шептицький ще далекого 1936 року: "Словом "фашизм" називають комуністи народні партії, усіх націоналістів у всіх краях. Націоналістами їх не називають передовсім тому, бо не привикли речі називати так, як усі їх називають. Система брехні наказує їм речі називати не так, як їх люди називають. Якщо б своїх противників назвали націоналістами, не здобули би для боротьби з націоналізмом нікого". Наголосив "на червоному фашизмові" і Василь Стус після епізоду у шахтарській їдальні, де на його прохання українською мовою подати страву почув від горе-шахтаря: "Ти шо, сука, по-челавеческі гаварить не умєєш". Інші шахтарі вгамували виродка, а Стус вибухнув віршем:

Ти що казав? Що в зашморг затагнеш
Мене, моїх дітей, мою дружину,
Всіх націоналістів з України,
Фашист червоний, землю забєрєш
І на платформи – в болота сибірські,
Людські кістки – на добриво візьмєш?
Ти що казав – ти в тишу закуєш
Оцей кортеж оскаженілих тигрів?...

Понад то, ті комуністично-регіональні "сущєства" ще й руками, наче граблями, розмахують. Одне з них, як здичавіле, вхопилося до моєї торби. Може, голодне, їсти хотіло. Вихопило торбу, а потім скавуліло над своїм викрученим пальцем, бо в інший спосіб торби не повертало.

Чи дивує і засмучує мене цей фарс від осатанілих донецьких маргіналів під залогою презентації? Звісно, ні. Це природна реакція гадини на світло свободи у всіх сенсах цього слова. Коли продерлася без жодної охорони до своїх однопумців під крик "Слава Україні", подумала: "Таки прогрєс. Бо 1933 року ці комуністичні виродки знищили чи фізично, чи морально, чи репресіями, чи смертю всіх мовознавців, які творили перший соборний український правопис 1929 року. А я сьогодні, 25 червня 2013 року, презентую книжку про терор, влаштований нашій мові і про безсмертя тих мовознавців і Стуса. Мова вижила, нарощує м'язи і, всупереч усьому, просториться всією країною. А виродки як символ рабства і зла нехай бадьористо виповзають зі своїх нір, аби ми побачили всю їхню жалюгідність. Направду, це викликає співчуття і будить невтоленне бажання вогнем правди назавше їх випалити".

Понад 300 примірників книжки розійшлися миттєво. Привезли замало. Книжка йшла, наче вода у пісок. Слушно зауважив один із блогерів: "Никому из местных украинофобов, периодически проводящих в Донецке унылые презентации своих графоманских писулєк на тему "Донбасс – не Украина", конечно, подобная популярность и не снилась. Презентация книги Фарион доказала, что интерес к Украине, ее культуре и языку в Донецке значительно выше, чем интерес к России, ДКР и прочим украинофобским фетишам". Отож вже не працюють Стусові слова від 1972 року: "Людині, що пише українською мовою, їхати в Донецьк усе одно, що, скажімо, в Австралію. Твою українську мову там сприймають за восьме диво світу". Хіба прошу пробачення у донеччан, що відбувалася презентація у замалому залі як на всіх охочих та ще й під грюкання і виламування дверей до зали: може, комуністи і завербовані бандити також її хотіли собі купити, а ми їх просто не зрозуміли? На жаль, їм не вистачило. Їхню спрагу

вгамували – і спілкування без мікрофона у надзадушному приміщенні тривало близько трьох годин...

Це була моя швидкоплинна прелюдія до незабарного повернення до Донецька як повстання українського Духу – не сентиментальних "солов'їних співів", а тяжкої і неспинної політичної праці з продиранням крізь нечисть. За Євгеном Маланюком, "коли життя нації зредуковане до справ духовних, коли воно не може рости в ширину й довжину, нічого іншого не залишається, як рости вгору, як перегрупувати національну енергію й скупчити її в царині духу".

<http://blogs.pravda.com.ua/authors/farion/51cfe535b025a/>

Телебачення і радіомовлення

Володимир Рибак: «Мітинги й акції повинні проходити мирно, а їхні організатори - мають відповідати за людей, які беруть у них участь»

УТ-1, Новини

Мітинги й акції повинні проходити мирно, а їхні організатори - мають відповідати за людей, які беруть у них участь.

Про це в ефірі телеканалу "Рада" заявив Голова Верховної Ради Володимир Рибак. Він також назвав "неприпустимим" - проносити на мітинги ножі та газові балончики. Побиття журналістки 5-го каналу спікер вважає "нахабством". За його словами, винних у цьому інциденті слід знайти і покарати.

Володимир РИБАК, Голова Верховної Ради України: Нема такого ні в одній державі, щоб так от нахабно били жінку, неважливо, жінку чи чоловіка, журналіста. Хіба так можна робити? То я думаю - з якої б сторони це не було це треба осудити, винні повинні бути покарані.

Цієї п'ятниці українці святкували День Конституції

УТ-1, Підсумки тижня

Цієї п'ятниці українці святкували День Конституції.

Для країни цей день має велике значення, і з огляду на все, нагадати про нього буде зовсім не зайвим. Конституція, за якою ми живемо, і яку, до речі, вважають однією з найдемократичніших у світі, була прийнята 28-го червня 1996-го року.

Без головного закону неможливе існування жодної демократичної держави. Це її фундамент. Усе, записане в цьому документі, повинно виконуватися беззаперечно.

Українців можна вважали батьками конституції як такої. 1710-го року було прийнято першу в світі конституцію гетьмана Пилипа Орлика. Документ проголошував незалежність України від Російського царства і Речі Посполитої. Владу було розділено на законодавчу, виконавчу й судову. А гетьман ставав чимось на зразок нинішнього президента. Власне всі наступні європейські основні закони писали на базі нашого.

У 1918-му Україна, тоді УНР, зробила ще одну спробу пожити за власним документом - універсалами. Але недовго - радянська влада мала інші плани.

Цього року День Конституції відзначали без особливої помпезності, але з усіма атрибутами, зокрема концертами та салютами на площах.

Нардепы стараются улучшить рейтинг участием в следственных комиссиях

Интер, Подробности недели

Политическая жизнь в Украине оживляется. Верный признак тому: стали все чаще публиковаться, обсуждаться, цитироваться результаты опросов, проводящихся различными

центрами по изучению общественного мнения. В том числе - с предвыборными рейтингами будущих кандидатов в президенты Украины.

Что ж, с одной стороны, президентские выборы, конечно, уже не за горами - до них примерно полтора года, чуть больше. С другой стороны, пока всерьез не развернулись предвыборные кампании "политических тяжеловесов", судить о чьих-либо шансах - занятие достаточно бессмысленное.

Из опыта уже пяти предыдущих президентских выборов мы помним, как с началом настоящей борьбы стремительно сдувались, словно проколотые воздушные шары, фигуры одних соискателей должности главы государства и - наоборот - как врывались в круг реальных претендентов на победу другие политики, которым поначалу ни один опрос не сулил удачи.

Так что говорить про электоральные рейтинги пока повременим. Зато скажем о другом: социологи фиксируют явный кризис доверия к государственным и политическим институтам.

Вот обнародованные на днях данные опроса, проведенного в мае Центром Разумкова и Фондом "Демократические инициативы":

Не доверяют - в той или иной степени, полностью или частично:

Прокуратуре - 63,5 процента, Президенту - 68,9, Политическим партиям - 69,2,

Милиции - 70 процентов ровно, Правительству - 71 процент, Судам - 72,3, И, наконец, Верховной Раде не доверяют больше всего - 76,8 процента украинских граждан.

Как изменить эту ситуацию? Ну, к примеру, то же исследование показало, что 17,8 процентов опрошенных - и это один из самых высоких показателей - связывают свои надежды на перемены к лучшему со вступлением Украины в Евросоюз. Если Президенту удастся подписать в ноябре, на саммите Украина-ЕС в Вильнюсе, соглашение об ассоциации с Евросоюзом - весьма возможно, что показатели доверия к нему улучшатся.

А что может излечить, к примеру, столь глубокое недоверие граждан к Верховной раде? Депутатами, более того - лидерами фракций которой, являются все потенциальные конкуренты Виктора Януковича на выборах 2015 года?

Рецептов улучшить рейтинг доверия к парламенту много, но осмелюсь предположить, что один из них - результативная работа временных следственных комиссий, которые в прошлом создавались в Раде едва ли ни по каждому взволновавшему общественность поводу (в последний раз - по делу об избиении журналистов во время демонстрации 18 мая в Киеве), но ни разу ни к чему не привели.

О том, как следствие ведут депутаты, расскажет Ирина Баглай.

Начинает с финала. Так пишет свои детективы Андрей Кокотюха. Самое увлекательное - зная имя преступника, нанизывать на линию сюжета обстоятельства дела.

Андрей КОКОТЮХА, писатель: Сищик кидає виклик, як казав Шерлок Холмс - самому прародителю зла.

Ирина БАГЛАЙ, корреспондент: Удивительно, но народным депутатам знакомо это ощущение! Ведь они могут создавать парламентские следственные комиссии - временные и только по резонансным поводам. Самая свежая появилась в Раде для выяснения обстоятельств избиения журналистов во время акции "Вставай Украина" 18 мая.

Владимир МАКЕЕНКО, народный депутат Украины, председатель Регламентного комитета: Коли приїжджає слідча комісія ВР вже ... морально стає все на свої місця і силовіки вже не так себе ведуть.

Ирина БАГЛАЙ, корреспондент: В отличие от детектива - парламентское следствие начинается не так романтично.

150 голосов народных депутатов - чтобы создать временную следственную комиссию. Каждая из фракций выдвигает в нее своих Жегловых и Шарapedовых. У них - от 2-х до 6 месяцев, чтобы составить свое мнение о предмете расследования.

Как всем ветеранам сыска, парламентским следователям есть, что вспомнить. Ирина Геращенко 7 лет назад расследовала дело об избииении съемочной группы СТБ нардепом-регионалом Олегом Калашниковым.

Ирина ГЕРАЩЕНКО, народный депутат Украины: Висновки стали одним із підґрунтям факторів того, що цей депутат втратив свій мандат.

Ирина БАГЛАЙ, корреспондент: Инна Богословская возглавляла парламентское следствие по газовым договорам Украины-России времен премьерства Юлии Тимошенко.

Инна БОГОСЛОВСКАЯ, народный депутат Украины: Мы сделали то, на что почему-то не решалась ... правоохранительные органы - я лично предложила написать запрос в Министерство обороны российской федерации по поводу долгов компании ЕЭСУ.

Ирина БАГЛАЙ, корреспондент: Кирилл Куликов - возглавлял два парламентских следствия. Оба искали доказательства противозаконных действий мэра Леонида Черновецкого.

Кирилл КУЛИКОВ, народный депутат украины 6 созыва: Голыми словами говорить, что Леня Космос было неправильно, надо было подводить базу ... - сколько действительно земли было украдено.

Это все примеры успешных следственных комиссий - за то, чтобы отправить их выводы в прокуратуру, проголосовала остальная Рада. Но и в этих случаях - принимать ли в расчет депутатские изыскания - остается на усмотрение настоящего следствия.

Сергей МИЩЕНКО, народный депутат Украины внефракционный: Забудьте про те, що сьогодні слідчі комісії повноцінно працюють з тими повноваженнями які сьогодні є.

Ирина БАГЛАЙ, корреспондент: Все могло быть по-другому: 4 года назад парламент замахнулся на полномочия настоящих следователей - принял закон, практически уравнивающий следственные комиссии с Генпрокуратурой. Депутаты-детективы получали право допрашивать (иногда - принудительно), собирать улики, даже - право на охрану. Но конституционный суд не одобрил документ. Конкурентами следователям в погонах депутаты так и не стали.

Григорий СЕРЕДА, заместитель генерального прокурора Украины: Хоча назва їх слідчі - вони не є слідчими органами, їх висновки і пропозиції не є вирішальними для органів слідства і суду.

Ирина БАГЛАЙ, корреспондент: И все же украинские депутаты охотно создают следственные комиссии. Так рядовые избранники, хоть не надолго, получают особый статус. Главе комиссии полагается отдельный кабинет, секретариат, личный транспорт, визитка. Правда, - никакого финансового поощрения.

Владимир МАКЕЕНКО, народный депутат Украины, председатель Регламентного комитета: Це діє іміджевий, проводиш прес-конференції і рейтинг твій росте.

Писателю Андрею Кокотюхе депутат-следователь не интересен. Говорит этому персонажу не хватает главного - независимости.

Андрей КОКОТЮХА, писатель: Всі спроби зробити з державних осіб героїв у письменників .. не вийде 25:22 це повинен бути герой, який не боїться нічого...

Ирина БАГЛАЙ, корреспондент: Герои, которые ничего не боятся - это прямо о депутатских следственных комиссиях Конгресса США. У них есть те полномочия, о которых только мечтают украинские коллеги. Американские депутаты-следователи - гроза для остальной власти.

Отказ дать им показания квалифицируется, как неуважение к Конгрессу. Выводы - обязательно влекут последствия - от уголовных дел до отставок и импичментов. Один из самых ярких примеров - знаменитое Уотергейтское дело, повлекшее отставку президента Никсона.

И, кстати, об этом депутатском расследовании написано и снято немало детективов.

Возвращаясь к опросу центра Разумкова и фонда Деминициативы, данные которого мы цитировали, хочу назвать еще одну любопытную цифру: 85% опрошенных не поддерживают

идею внесення в Конституцію країни змін, які дозволили б обирати президента голосами депутатів парламенту, а не всенародно, як зараз.

Слухи про те, що такі зміни готуються, ходять давно, хоча нічим не підтверджені. Да і взагалі - дискусія про нову редакцію конституції явно залишає більшість наших громадян байдужими.

Віктор Мусяка: «Важко сказати, яка Конституція зараз діє»

Радіо Свобода, Ваша Свобода

Гості «Вашої Свободи»: Віктор Мусяка, колишній віце-спікер парламенту, юрист; Микола Сірий, старший науковий співробітник Інституту держави і права імені Володимира Корецького.

Віталій Портников: Зараз, коли говорять про Конституцію, говорять не про минуле, а про майбутнє – про діяльність Конституційної асамблеї, про те, що Конституція має бути новою.

Чи дійсно той Основний закон, який діє сьогодні, має таку кількість недоліків, яка вимагає постійного або прийняття нової редакції, або повернення до старої редакції, або нового взагалі Основного закону? Пане Мусяка, яка Ваша експертна оцінка? Оскільки Ви приймали цю чинну Конституцію.

Віктор Мусяка: Сказати, що діюча Конституція вимагає якихось кардинальних змін? По-перше, яка Конституція діє? Я взагалі не знаю, про яку Конституцію мова йде.

Ми ухвалювали Конституцію 17 років тому, мали на увазі, що ми будемо підмурок для майбутньої держави. Як ми визначили у статті першій, це суверенна, незалежна, правова, соціальна, демократична держава. Нічого цього, на жаль, у такому контексті, як ми цього бажали, немає.

Але говорити про те, що навіть таким чином відновлений текст Конституції, як в 2010 році відбулося після змін у 2004-му, якщо навіть погоджуватися з цим, то говорити про якісь кардинальні зміни потреби у цьому немає. Потреби немає.

І зараз, коли говорять, що не від особистостей оці всі наші проблеми в державі, не винні, як говорив недавно Луценко, ні Ющенко, ні Янукович, а винна система, то я не зовсім з цим згоден, тому що в системі люди працюють, система сама собою не приходить. Навіть в цій системі Конституція, яка зараз є, можна зробити прекрасну систему владу і систему життя в державі.

Тому кардинальних змін тут не потрібно. Але, звичайно, необхідно демократизувати і владу, і більш такий європейський стиль управління державою ввести. Але це вже конкретика.

Зараз те, що готується, я не знаю, тобто як там, на що вийде Конституційна асамблея, і що буде подано президентом. Але я так думаю, що навряд чи це будуть зміни, які кардинальним чином демократизують у разі їхнього прийняття державу.

– Пане Сірий?

Микола Сірий: Якщо суспільство живе у спокої, у благодаті, у стабільності, тоді, напевне, у людей немає такої потреби щодня відкривати Конституцію. Але, як свідчить історичний досвід, цивілізаційний досвід, як тільки у суспільстві проблеми, то чим більші ці проблеми за масштабом, тим більше необхідність повертатися до основ, повертатися у тому числі до конституційного впорядкування.

Я думаю, що українське суспільство стоїть теж перед необхідністю повернення до своїх основ, тому що, не перераховуючи ці проблеми сьогодні, ми всі знаємо, що в нас дуже багато проблем, які заважають нормально розвиватися українському суспільству. І ці проблеми на політичному рівні, на рівні державного управління.

Що стосується нашої Конституції, то, безперечно, я підтримую думку Віктора Лаврентійовича, що в добрих руках, якщо на державних постах чесні, відповідальні, професійні

люди, то і в рамках цієї Конституції вони могли б цілком в належний спосіб спрямовувати русло соціального життя в Україні.

Але якщо виходити з реалій, а реалії передбачають напруження соціального і політичного життя, то дійсно в Конституції закладено декілька серйозних напружень, у тому числі реформи 2004 року, ця конституційна реформа і була спрямована на те, щоб зменшити ці напруження. Зокрема, зробити більший акцент на користь парламентаризму, ніж централізації влади в руках глави держави, зробити більший акцент на користь децентралізації і підняття на більш високий рівень системи місцевого самоврядування, у тому числі надання місцевим органам влади повноцінних реальних бюджетів і повноважень здійснювати ці бюджети.

І ще. Я б зазначив, що в Конституції недостатньо гарантій захисту судової влади. І це ми відчуваємо сьогодні. Тобто такі серйозні політичні напруження якраз у бік парламентаризму, у бік судової влади відчувається найбільший тиск, і не завжди ці конституційні органи витримують цей тиск.

Віктор Мусіяка: Я коли слухав пана Миколу, для себе відзначив момент, пов'язаний, коли він говорив про те, що не достатньо захищена судова влада. Звичайно, якщо у людини є, як говориться, надія, то вона йде до суду. Але той суд, в якому він зараз у стані в державі, звичайно, це не є гарантія того, що права людини будуть захищені.

І що судова влада не захищена. Скажіть, будь ласка, як її можна захистити, коли у Конституції чітко сказано: система судової влади, ВСУ – що з ним зробили через закони, прийняття законів антиконституційних, ніби Конституції немає?

Микола Сірий: Через пряме порушення Конституції.

Віктор Мусіяка: Просто порушення Конституції, її ігнорують. І перетворили ВСУ у ніщо! То що у такому випадку, на що людям розраховувати?

Я до того, що, на жаль, те все, що відбувалося за останні роки, і я не знаю, що там буде приготовлено Конституційною асамблеєю, схоже на те, що будівля, яка вже зведена з хорошим фундаментом, знищується і якусь «палатку» зводять.

Микола Сірий: Тимчасового характеру.

Віктор Мусіяка: Так. Її можна переносити, її можна доповнювати чим-завгодно. Але ж, вибачте, будь ласка, ми щось фундаментальне маємо, мабуть, коли мова йде про державу, будувати, а не якісь тимчасові речі. Тим більше, що все вже дано. Виконуйте! Якщо всього цього дотримуватися і виконувати державі, владі перш за все, як виразнику інтересів держави і її обов'язків, то тоді все буде в порядку.

Тому, звичайно, коли ми говоримо про Конституцію, ми не можемо обійти той момент мовчанкою, що вона не виконується, що вона ігнорується, що, по суті...

Ось недавно Трійця була. Я дивився фільм про Мойсея. Якщо Мойсей вів народ у землю обітовану, то у нас, схоже, із обітованої землі у пустелю ведуть потихеньку. Ми якось так, схоже, до цього підходимо. Не хотілося б.

Тим більше, що у нас дійсно, що земля обітована. Ця країна прекрасна! Такі можливості: земля, надра, ліси, води, люди (!), яких у Європі, такого рівня інтелекту, дуже мало держав з такою готовністю до величезних можливих проривів у всіх сферах. А ми бачимо, що в цьому сенсі люди самі по собі, влада сама по собі і дбає перш за все про себе.

– Я так правильно зрозумів, що Ви погоджуєтесь з тим, що проблеми є у підзаконних актах, а не стільки у конституційному ладі, у конституційному законі?

Микола Сірий: Я хотів би взяти тезу Віктора Лаврентійовича відносно того, яка Конституція діє. Діє та Конституція, яку визнає судова влада. Якщо судова влада визнає певний формат конституційної дії, то хочеш чи не хочеш, але і суспільство змушене з цим погодитися, тому що це система примусу.

Говорячи про Конституцію, безперечно, нашим слухачам хотілося б почути якусь конкретику відносно проблемних речей нашої Конституції. Звісно, можна будувати парламентську республіку, можна будувати президентську республіку. І перший, і другий напрямки абсолютно реалістичні і можуть призвести до хороших результатів.

Але якщо, скажімо, в нашому випадку суспільство робить спрямування до президентської республіки, то тоді нелогічно виглядає масив повноважень президента, який одночасно призначає третину конституційних суддів, призначає аж трьох членів Вищої ради юстиції, призначає весь склад силового блоку.

– Половину членів складу Національної ради з питань телебачення і радіомовлення.

Микола Сірий: Тобто скеровує роботу і основних органів в сфері інформаційної політики. І при цьому концентрує всі можливості виконавчої влади, тобто саме від президента залежить формування Кабміну. Тобто таке спрямування не на користь суспільству. Це явний дисбаланс у повноваженнях.

Відповідно, якщо ми, скажімо, йдемо до «Гетьманської республіки», до сильного президента, тоді в тих частинах, де діють регулятори урівноваження, там, де треба забезпечити розподіл влад, треба ці повноваження зменшувати. Принаймні, я не чув таких пропозицій, спрямованих на зменшення цих повноважень.

Знову ж таки ми побачили, що все-таки Україна не отримала повноцінного механізму конституційної юстиції. Безперечно, багато добрих слів сказано на адресу першого складу КСУ, але сам конституційний механізм показав, що він не досконалий. Змінилися люди – змінилася практика роботи КСУ. Відповідно, треба сказати, і порядок роботи КСУ, і обсяг повноважень потребують удосконалення. Треба зменшити обсяг повноважень, на мою думку, КСУ і демократизувати порядок формування цього органу.

І знову ж таки, безперечно, невідкладно треба відроджувати повноцінні, відновлювати повноцінні повноваження ВСУ, як найвищого судового органу в країні.

Ну, і те, про що говорять і в Україні, про що говорять і в Європі, ми маємо прокуратуру, як знову ж таки конституційний орган, з надмірними повноваженнями, яка на сьогодні стоїть фактично над судами. І тут теж проблеми Конституції. І через конституційне регулювання обсяг цих повноважень потрібно теж дещо зменшувати.

– Може, проблема в тому, що КСУ має бути реально, а не формально незалежним? Що це проблема навіть не закону, а проблема того, як діє система?

Віктор Мусіяка: Скажіть, будь ласка, а як він має бути реально незалежним? Як механізм створити, коли в тому механізмі, який зараз є у Конституції і в законі «Про КСУ», всі його незалежні функції і повноваження передбачені, і він убезпечений від впливів? Вибачте, будь ласка, що ж робити з людьми, які у складі КСУ?

Знову ми говоримо: ніби система, систему треба міняти. Але яким чином? Щоб люди, коли туди приходили, починаючи з президента і так далі, в цю систему, щоб вони не були, як говориться, вони у прокрустовому ложі мають бути, влада, всі ці суб'єкти влади і члени КСУ, щоб вони знали: він за цю межу зайшов, скажімо, суддя КСУ, антиконституційні рішення приймає, бере участь у їхньому прийнятті чи у формулюванні і прийнятті, значить, він повинен знати, що він позбавиться цього місця і буде нести відповідальність. Тим більше, якщо він бере участь в тому, що по суті може бути охарактеризоване як антиконституційний переворот.

– А хто це визначить, коли сам КСУ...?

Віктор Мусіяка: Необхідно цей механізм створити такий, щоб було ясно, що наслідки будь-якого дійства, яке виходить за межі Конституції, тим більше порушення Конституції і закону...

Справа в тому, що у нас зараз, бачите, до чого дійшло? Треба сказати, що така езуїтська система створюється, хитра. Там є люди, які хоч деякі заочно закінчили освіту юридичну...

– Може, просто більше книжок прочитали вдома?

Віктор Мусіяка: Ну, може, просто природні дані є. Так от, Ви ж дивіться, коли мова йде про Конституцію, то це ж треба її читати, тлумачити. А закони антиконституційні, маса їх приймається – тепер вони посилаються не на Конституцію, а на закони і говорять: це дії законні!

Людині треба співвідносити закон з Конституцією, щоб зрозуміти, що це антиконституційний закон. Хто цим буде займатися? Це, виходить, фахівці, які все це бачать,

але вони можуть просвітити весь цей багатомільйонний народ, що вас вводять в оману, мало того, що над вами просто знушаються, над цим конституційним ладом.

І тому, звичайно, ми говоримо, що не просто людей міняти при владі, а у нас весь час це все відбувається. І знову ж, Ви знаєте, які розмови на 2015 рік? Пошвидше цього президента замінити! Вибачте, будь ласка, ви що, хочете прийти і ці повноваження отримати «на блюдечку з блакитною облямівкою», як говорив один герой, і ви будете задоволені, і народ буде задоволений, і піде життя піде зовсім по-іншому?

Треба міняти цю систему влади, яка була б підпорядкована повністю народу. Треба у цьому сенсі говорити про зміни до Конституції.

Ясно, що ми у 1996 році навіть не допускали, що хтось може не виконувати Конституцію, не дотримуватися влада Конституції. А, будь ласка, до чого дожили!

Микола Сірий: Тобто така була політична наївність.

Віктор Мусіяка: Наївність була, так. На жаль.

Микола Сірий: Безперечно, говорячи про Конституцію, ми не можемо обійти і життя, функціонування уряду в країні. Фактично я порівняв би з таким живим організмом. Якщо ми обпікаємося гарячим десь, то організм реагує – захищається. Або нам холодно, то ми відповідно хочемо забезпечити себе. Отак має жити і суспільство. Якщо уряд добре працює, суспільство має дозволяти йому продовжувати виконувати функції. Якщо ж уряд призводить до розвалу в певних економічно-соціальних сферах, то суспільство має реагувати.

І сьогоднішній порядок не дає можливості суспільству відреагувати достатньо швидко. Цей порядок обмежує можливості суспільства і щодо публічних заходів, тобто організації різноманітних мітингів, різноманітних демонстрацій. Ми бачимо, як і влада в цілому, і суди намагаються обмежувати активність суспільства.

Ну, і коли вже всім стає очевидно, що уряд діє не так, як потрібно, показники катастрофічно падають, ми бачимо, що політичні рішення приймаються не в парламенті, там, де вони мали б прийматися, а приймається на Банковій і приймається з якихось інших політичних міркувань.

Оце свідчення того, що організм суспільний не функціонує в належний спосіб. Тобто конституційна основа, політична основа не дають можливість реагувати в належний спосіб на ті виклики управлінської недбалості, які мають місце.

– До речі, намагання змінити Конституцію чи створити новий Основний закон за допомогою Конституційної асамблеї – це що? Це може подіяти взагалі як ліки?

Віктор Мусіяка: Асамблея – це ж не є орган, який може змінити Конституцію. Асамблея була створена як орган дорадчий при президентові. Мається на увазі, що якби все було так, як заявлено, тобто зібрали там, скажімо, когорту надзвичайно поважних і фахових людей у різних сферах – вони можуть запропонувати якісь зміни до Конституції. І, заручившись, як говориться, цією моральною підтримкою цієї когорти людей, президент звертається до Верховної Ради з кінцевим варіантом змін, які вони запропонували, і каже: от, будь ласка, це не я сам просто придумав, я з цим погоджуюся, оці зміни необхідно внести, це ж люди, які живуть у суспільстві, і вони – фахівці, крім того, вони це все сформулювали, я пропоную ці зміни.

Що ж у нас відбувається? Чому я пішов, скажімо, заяву написав про вихід з Конституційної асамблеї? Тому що я не бачив далі сенсу продовжувати. Я побачив, що один раз поспробував якимось чином звернути увагу членів Конституційної асамблеї, що їх намагаються використовувати, що це буде орган, який буде прикриттям таким інтелектуальним тих речей, які формуються за межами Конституційної асамблеї, і їм будуть підкидати, їх іменем будуть маніпулювати. І виходить, що Конституційна асамблея врешті-решт може стати органом, який «освятить» те, що принесуть туди.

Я боюся, що в самих таких своїх сподіваннях я вже, звичайно, не можу своє ставлення змінити до Конституційної асамблеї. Але, мені здається, що те, що вже відбулося, скажімо, і асамблея це допустила, коли не було концепції, вона ж тільки зараз запропонує той проект

концепції, без концепції зміни не можна пропонувати і вносити. Концепції ще немає, а вони вже ст. 98 запропонували, навіть проголосували у Верховній Раді, КСУ вже прислав свої відгуки.

І розділ – судова система, судова влада. Як це можна було?! Вже у Венеційську комісію послали, вже відгуки отримали. Немає концепції, а вони... Про що це говорить? Що це будуть робити так, як там вже заплановано, і Конституційна асамблея буде органом, від імені якого це все ніби буде йти.

Я думаю, що це шлях в нікуди, це тільки намагання перед Європою продемонструвати. От Європа якось затривожилася у зв'язку з тим, що відбулося в 2010 році у нас з Конституцією. Вона сказала: ви ж зробіть це так, як у вас в 13-му розділі це записано Конституції, тобто без Верховної Ради зміни не можна вносити.

Вони взяли і дали, підсунули під носа європейських структур, які все це розуміють... Вже сьогодні я читаю... Вже говорить про те, що закон про референдум – це величезна небезпека. Він буде лежати, у будь-який момент може бути використаний для дестабілізації не тільки політичного, але й соціального порядку в державі. А вони взяли і цей закон ухвалили антиконституційний в масі положень. Та й саме ухвалення, Ви знаєте, було антиконституційне.

І що? І можуть нам у будь-який момент підготувати варіант, коли просто винесуть на референдум. Так, як записано в законі про референдум, можна внести зміни без Верховної Ради. І про що це говорить? Знову антиконституційне дійство, яким нам запропонують нову редакцію Конституції?

То скажіть, будь ласка, як взагалі ставитися до всього цього? Це що, віртуальна держава? Квазіконституція? Квазіконституційний порядок? Взагалі ми живемо у віртуальному світі? Я не хотів би, щоб все це продовжувалося безкінечно.

Микола Сірий: Віртуальність...

– Для багатьох дуже реальна, здається. Правда ж?

Микола Сірий: Так. Вона реальна, якщо люди добровільно йдуть у цю віртуальність, але віртуальність не дає суспільного і соціального успіху. Все-таки оці результати, які має досягати сьогоднішнє покоління, створюючи можливості для нових поколінь, пов'язані з реальним життям, вони пов'язані з абсолютно реальною конкуренцією у світі, з необхідністю захищати базові, фундаментальні права і свобода людини. Саме на цьому і будується держава.

Відповідно і перед українським суспільством також залишається актуальним – необхідно захищати свою Конституцію, знати її, розуміти і захищати цю Конституцію, вимагати від чиновників виконувати цю Конституцію, ну, і бачити перспективи розвитку і у дрібницях, і в загальних речах.

Скажімо, якщо сьогодні Верховна Рада виносить на порядок денний розгляду кодекс законів про працю, то потрібно відкривати конституційні норми, які регламентують порядок захисту права на працю, і саме зв'язати з цими нормами ті пропозиції, які сьогодні розглядаються в парламенті.

Якщо йде дискусія навколо референдуму, знову ж таки потрібно відкривати текст Конституції і, виходячи з тексту Конституції, форм, змісту і норм Конституції, визначати кожному для себе, чи відповідає цей новий закон, який дає можливість обійти Конституцію, який дає можливість, на мою думку, маніпулювати процедурами проведення, чи він відповідає Конституції, чи ні.

Тобто таких ситуацій можна навести дуже багато. А от якраз цінність Конституції полягає в тому, що вона лаконічно у стисненому вигляді дає кожній людині дороговказ для правильної поведінки, для правильності визначення доброго і поганого проведення оцієї ризику, для правильності оцінки можновладців і оцінки того, що вони роблять, і те, що вони пропонують.

Тобто, святкуючи черговий день Конституції, ми, безперечно, розуміємо, наскільки цей документ є важливим для життя суспільства сьогодні, і наскільки він є важливим для того, аби Україна відкривала свої нові висоти і досягала успіху завтра.

– Мені здається, що це дуже важливі слова, якими можна було б закінчити нашу розмову. Ось про цінність Конституції. Тому що для багатьох людей Конституція – це щось таке абсолютно примарне. Навіть не зрозуміло, чому свято на честь Конституції в країні, яка насправді не живе по законах, а живе по «поняттях», цінність Конституції якось не відчувається.

Напевне, що коли ми повернемося до існування в законодавчому тлі, ми будемо розуміти і сенс цього свята, і краще розуміти сенс нашої сьогоднішньої дискусії. Бо цінність Конституції – це цінність правового суспільства, яка гарантує кожному рівність в правах і в різних сферах життя: від соціальних до судової.

Я сподіваюся, що ми колись доживемо до того моменту, коли ми зможемо про це говорити не тільки теоретично.